

steren at nedsætte en Kommission til at undersøge og udarbejde Forslag om, paa hvilken Maade og paa hvilke Betingelser Retten til Fiskeri med Aalegaard og alle andre særlige Rettigheder til Fiskeri paa Søterritoriet kan afløses. Kommissionen er berettiget til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordr meddelt Oplysninger mundtlig eller skriftlig om vedkommende Ret eller Rettighed og om Udbyttet af Fiskeriet." Paa samstemmig Opfordring af Udvalget tog jeg imidlertid dette Forslag tilbage og gav Løfte om, at jeg vilde fremsætte et Lovforslag derom. Begrundelsen fra Udvalgets Side var den, at dersom Fiskeriloven ikke skulde blive færdig fra Rigsdagen i Aar, maatte man i hvert Fald sørge for, at Forslaget om Nedsættelsen af en Kommission kunde blive færdigt fra Rigsdagen, da det var lovet Fiskerne.

Om de stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at jeg kan tiltræde alle de Ændringsforslag, som er stillede af Udvalget: Nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6. Dernæst er der under Nr. 7 stillet et Ændringsforslag af et Mindretal. Det gaar ud paa, at Bøder, som inddrives ved Udpantning, skal tilfalde Statskassen. Jeg skulde ikke have noget imod, at dette Ændringsforslag blev vedtaget, og af Diskussionen om dette Ændringsforslag fremgaar det ogsaa, at der er en ret stor Sympati for Forslaget, men at man af Hensyn til de forhaandenværende Forhold, Fiskeriet og Fiskerne vedrørende, alligevel i dette Tilfælde vil undlade at stemme for Forslaget. Jeg vil derfor ganske overlade det til Tingets Afgørelse, hvorvidt man skal vedtage dette Ændringsforslag eller ikke.

Under Nr. 9 er der ogsaa af et Mindretal stillet et Ændringsforslag. Det gaar ud paa, at Diæterne, som er opførte i Lovforslaget, skal nedsættes fra 10 Kr. o. s. v., og at Befordringsgodtgørelsen skal nedsættes fra 35 Øre pr. km til 30 Øre. Det ærede Medlem fra Nykøbing Mors (Markvorsen) omtalte ret udførligt dette Ændringsforslag, og jeg skal ikke i særlig Grad modsætte mig det, skønt jeg ikke kan se, at der er synderlig Rimelighed deri. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man andre Steder havde lavere Takster, og det er for saa vidt rigtigt, men dersom man ikke nogen Sinde maa gaa ud over den Takst, man har i de bestaaende Love, vilde man aldrig kunne naa til at faa disse Dagpenge og Kørepenge sat op, og da jeg ikke tror, at disse Takster i de forskellige Love er satte

for højt, men tværtimod for lavt, vil jeg fraraade at stemme for dette Forslag. Men naturligvis, det er ikke noget stort Spørgsmaal.

Ændringsforslag Nr. 14 er stillet af et Flertal indenfor Udvalget og gaar ud paa at gøre Fredningstiden for Laks og Ørred mindre, end Lovforslaget foreslaar. Jeg vil meget fraraade dette Forslag. Ganske vist kan det siges, at Fredningstiden bliver udvidet fra det bestaaende ved, at man sætter den 10. November i Stedet for den 15. November, men efter den Forhandling, der blev ført i Gaar, og efter de Bemærkninger, der er fremkommet baade fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), synes jeg, det maa være ret indlysende, at man begaar et Misgreb, hvis man gør Fredningstiden mindre end foreslaaet i Lovforslaget. Det er ikke alene Spørgsmaalet om at kunne fiske, som det ogsaa blev sagt i Gaar, det er om at gøre, men det er ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke i Stedet for at reducere Fiskebestanden kan gøre den mere fyldig. Jeg vil derfor, som sagt, meget fraraade dette Forslag.

Ændringsforslaget under Nr. 18 er ogsaa stillet af et Mindretal. Det gaar ud paa, at „paa Østersøens aabne Kyster samt paa Kysterne af Farvandet Øst for en Linie, draget fra Orehoved Fyr paa Falster til Ore Fyr paa Sjælland, er det tilladt at ilandbringe“ o. s. v. Ogsaa dette Forslag vil jeg bestemt fraraade. Det er oplyst for mig, at der ikke er nogen særlig Fangst af Rødspætter i dette Farvand, men dernæst mener jeg, man skal holde sig til de Regler, man en Gang har fastsat. Naar man sætter en Grænse, hvorefter man maa fiske og ilandbringe Fisk af et bestemt Maal, skal man ikke udvide den, for derved gør man disse Bestemmelser mer eller mindre illusoriske.

Ændringsforslag Nr. 20 er stillet af Udvalget. Det nedsætter Mindstemaalet for Hummer fra 210 til 185 mm. Jeg maa egentlig udtale min Beklagelse over, at denne Nedsættelse har fundet Sted. Biologerne er imod dette Forslag; de siger, at paa den Maade bliver Hummerne for smaa til i væsentlig Grad at kunne formere Arten, men naar Udvalget er enigt om at sætte dette Maal, gaar jeg ud fra, at der ikke er noget at stille op derimod.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslag Nr. 25, stillet af det ærede Med-